

Päivän saarna 16.12.2009 ke

Tekstit

Psalmi 124:8

Meidän auttajamme on Herra, hän, joka on luonut taivaan ja maan.

Efesolaiskirje 3:20-21

Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen

Joulun seutu saattaa olla monelle suomalaiselle ahdistavaakin aikaa. On valmisteltavaa, on kiirettä ja väsymystä. Saattaa myös olla vaikea tilanne kotona tai saattaa olla yksinäisyyttä. Se korostuu joulunseutuna, jota on Suomessa totuttu viettämään perheitten kesken.

Kuule, Jeesuksella on asiaa sinulle, joka kenties ahdistut ajatellessasi tulevaa Joulua. Hän sanoo sinulle:

” Käänny minun puoleeni sellaisena kuin olet. Älä pelkää. Minä rakastan sinua iankaikkisella rakkaudella. Kerro minulle miltä sinusta tuntuu, juuri sellaisena kuin kaiken koet. Minä olen suuri Lohduttaja. Minä olen Rauhan Ruhtinas.

Haluan sinun pääsevän sinulle valmistamaani lepoon ja luottamukseen. Haluan sinun pääsevän iloitsemaan rauhastani, jonka toin maailmaan ensimmäisenä Jouluna. Ota rauhani vastaan juuri nyt. Sinusta pidetään huolta. Älä pelkää. ”

Päivän saarna 17.12.2009 to

Tekstit

Psalmi 40:2

Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli huutoni.

Kolossalaiskirje 4:2

Rukoilkaa hellittämättä, valvokaa rukoillen ja kiittäen.

Talvella jonkun on huolehdittava hellittämättä siitä että asuntoja lämmitetään täällä kylmässä Suomessa.

Se tuntuukin meistä luonnolliselta. Miksi tuntuisi oudolta pitää huolta taivaasta saatavan sielun polttoaineen tankkaamisesta sisimpäämme?

Rukouksen hellittämättömyys on asenne. Se on jokapäiväistä puhelemista taivaan Isälle ja

Jeesukselle. Se on pyytämistä. Se on kiittämistä. Se on hiljentymistä Jumalamme eteen. Se on riemullista juoksemista ja rientämistä elämän halki sydän koko ajan avoinna Isän ja Pojan suuntaan. Rukous on kristityn hengitystä.

Rukouksen hellittämättömyys on samalla Jumalan lahja. Meidän tehtävämme on elää sen virrassa ja ammentaa sen kautta joka päivä itsellemme iankaikkisen elämän ravintoa. Tehtävämme on myös muistaa rukouksin hellittämättä kanssaihmissiämme pyytäen heidän elämäänsä pelastusta ja kaikkea Jumalan huolenpitoa.

Me saamme rukoilla maamme ja kansamme puolesta. Saamme kantaa rukouksessa Isän ja Pojan eteen kaikki maailman kansat.

Päivän saarna 18.12.2009 pe

Tekstit

Joosian kirja 24:17

Herra, meidän Jumalamme, varjeli meitä matkalla, kun kuljimme toisten kansojen maiden halki.

Johanneksen evankeliumi 17:12

Kun olin heidän kanssaan, suojelin heitä nimesi voimalla, sen nimen, jonka olet minulle antanut. Minä varjelin heidät, eikä yksikään heistä joutunut hukkaan.

Combination Padlock

Turvattomuus on kasvussa maailmalla. Se on tunkeutunut Suomeenkin. Moni asentaa lukkoja ja hälytysjärjestelmiä omistamiinsa kiinteistöihin ja kulkuneuvoihin. Moni hankkii ison koiran, ettei pelkäisi kadulla kulkiessaan.

Paras ja todellinen suojelija on kuitenkin kaiken Luoja ja Lunastaja. Saamme pyytää häntä mukaamme kaikille matkoillemme. Saamme pyytää häntä suojaamaan kotimme ja rakkaat ihmisemme.

Jeesus Kristus on voimassaan Kaikkivaltias. Hän kykenee pitämään meistä huolen, ja hän tekee sen mielellään. Tullaan tänäänkin hänen suojaansa ja jäädään sinne!

Päivän saarna 19.12. 2009 la

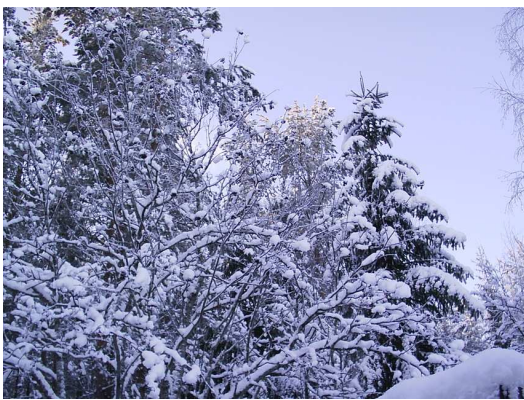
Tekstit

Psalmi 106:6

Me olemme tehneet syntiä, niin kuin isämmekin, pahoin me olemme tehneet, eläneet jumalattomasti.

Jaakobin kirje 4:17

Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin.

Miksi aina puhua synnistä? Se tuntuu niin raskaalta ja ikävältä. Sitä paitsi olemmeko me niin pahoja että aina meitä pitää muistuttaa synnistä?

Niin, ajattelepa tilannetta että sinun autosi pysähtyy 5-tien laitaan pakkasella. Kun viittilöit ohikulkijoita auttamaan niin kukaan ei tunnu pysähtyvän. Kaikki ajavat ohi.

Miltä sinusta silloin tuntuu? Nouseeko mieleesi että he pelkäävät sinun olevan maantierosvo vaanimassa

saalista? Sellaistakin on tapahtunut ja joskus pelko ryöstetyksi tulemisesta auttamaan pysähtyessä on aiheellinen.

Nouseeko mieleesi ajatus ohikulkijoiden välinpitämättömyydestä ja sydämen kylmyydestä avun tarvitsijaa kohtaan?

Niin, jälleen törmättiin syntiin. Maantierosvoukseen ja sen aiheuttamaan pelkoon. Välinpitämättömyyteen.

Tähän Jumala sanoo Jaakobin kautta Uudessa Testamentissa: ” Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin. ”

Välinpitämättömyys on niin jokapäiväistä että olemme ehkä alkaneet pitää sitä luonnollisena asiana. Sitä se ei kuitenkaan ole. Viimeisellä tuomiolla kadotukseen vievät laiminlyönnit. ” Minä olin sairaana ja vankeudessa ettekä te tulleet minun tyköni. Sen minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä veljistäni, sen te olette jättäneet tekemättä minulle”, sanoo Jeesus. Matt.25:43

Synnistä puhuminen ei olekaan niin vanhanaikaista. Se on päinvastoin erittäin ajankohtaista. Ainut mahdollisuus synnistä ja sen rangaistuksesta pääsemiseen on Jeesuksen valmistaman sovituksen vastaanottaminen ja uusi elämä hänen yhteydessään.

Silti jää vielä paljon kasvamista jäljelle. Jeesuksen pelastama on kuitenkin muuttanut suuntaansa parempaan päin. Kristityn elämässä jokainen päivä on kasvun päivä.

Päivän saarna 20.12.2009 su

Tekstit

Psalmi 72:13

Hän säälii kurjaa ja avutonta ja pelastaa köyhät ahdingosta.

Jaakobin kirje 2:5

Onhan Jumala valinnut juuri maailman silmissä köyhät olemaan uskossa rikkaat ja perimään valtakunnan, jonka Jumala on luvannut häntä rakastaville.

Tässäpä on meille aiheellinen muistutus.

Jeesuksen valinta osuu köyhiin, ei rikkaisiin. Kun kirkkoon tai seurakuntatalolle saapuu mies tai nainen nukkavieruissa vaatteissa, on hän Jeesuksen kutsuma kunniavieras.

Jeesuksen pidoissa ei kulta kimalla, mutta armoa ja rakkautta on sitäkin enemmän. Jeesus näkee köyhissä mitä rakastettavimpia ihmisiä. Jeesus kunnioittaa heitä.

Tässäpä on meille aiheellinen muistutus: ” Jumala on valinnut juuri maailman silmissä köyhät olemaan uskossa rikkaat ja perimään valtakunnan, jonka Jumala on luvannut häntä rakastaville.”

Päivän saarna 21.12.2009 ma

Tekstit

Psalmi 72:12

Herra kuulee köyhän avunhuudot ja rientää turvattoman auttajaksi.

Johanneksen evankeliumi 16:23

Jeesus sanoo: ”Mitä ikinä te pyydätte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille.”

Muistan miten nuorena kristittynä rukoilin Jeesusta antamaan minulle uuden moottoripyörän. Kului jokin aika. Kerran viedessään minua autolla kouluun lukiota kohti isäni sanoi yllättäen: ” Kuulehan Pekka, mitäs jos ostettaisiin sinulle moottoripyörä. ” Isä osti minulle valitsemani pyörän ja ajelin sillä monet matkat.

Päivän saarna 22.12.2009 ti

Tekstit

Psalmi 125:2

Niin kuin vuoret ympäröivät Jerusalemiä, niin suojaa Herra kansaansa nyt ja aina.

1. Korinttilaiskirje 1:8

Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka, niin ettei teissä ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä.

Saatat omistaa upeita vaatteita. Huomaat, että parhaintakin asustetta on välillä puhdistettava. Muuten se ei säily päälle puettavan siistinä. Luultavasti viet arvovaatteesi ammattipesulan puhdistettavaksi ja se maksaa jonkin verran. Tunnet iloa pukiessasi yllesi uuden veroisen asun.

Jumala suojaa ja puhdistaa häneen turvaavia elämän matkan varrella joka päivä aivan ilmaiseksi. Anteeksiantamuksen pesu tekee sisäisesti puhtaaksi aina uudelleen ja niin meissä ei ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä.

Anteeksiantamuksen ilmaista pesulaa meidän kannattaa käyttää päivittäin. Näinhän me Isä meidän rukouksessa teemme: " Anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme meitä vastaan rikkoneille.

Päivän saarna 23.12.2009 ke

Tekstit

Jesaja 59:19

Lännen äärillä pelätään Herran nimeä ja auringon nousun puolella hänen kunniansa kirkkautta.

Johanneksen ilmestys 15:4

Kaikki kansat tulevat eteesi ja kumartavat sinua, sillä sinun oikeat tuomiosi ovat tulleet julki.

Jos Jumalan ja hänen pyhyytensä ja oikeudenmukaisuutensa terve pelko unohdetaan ja hylätään, päädytään lopulta laittomuuksiin ja mielivaltaan. Rukoilkaamme Kristusta että Suomen kansassa ja sen kristillisessä seurakunnassa heräisi jälleen pyhä ja raikastava pelko kaikkivaltiaasta Jumalaamme kohtaan.

Kun niin saa tapahtua, niin meillä ei ole mitään pelättävää, kun kaikkivaltiaan Jumalan oikeat tuomiot tulevat julki.

Päivän saarna 24.12.2009 to Jouluaatto

Tekstit

1. Samuelin kirja 3:9

Puhu, Herra, palvelijasi kuulee.

Luukkaan evankeliumi 2:10

Enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Hiirosen talon vanha isäntä huokasi ja katsoi taivaalle.

Sää oli muuttumassa. Pilviä oli kerääntynyt harmaaksi massaksi taivaan laelle peittäen auringon. Tuuli oli voimistunut, pakkanen lauhtunut. Pian alkaisi lumisade. Se saattaisi olla voimakasta. Lumi peittäisi alleen rekiuran, joka johti kirkonkylän rautatieasemalta Hiirosen taloon. Tuo matka oli viitisentoista kilometriä.

Hiirosen vanha isäntä huokasi toisen kerran. Hän odotti poikaansa kotiin jouluksi. Niilo oli kirjoittanut saapuvansa joulunalusviikolla keskiviikkona tai torstaina. Viipyisi kirkonkylässä sukulaisten luona päivän ja hiihtäisi sitten kotiin. Nyt oli lauantai, jouluaatto. Viimeistään tänään Niilo saapuisi. Pitäisikö hänen valjastaa hevonen reen eteen ja lähteä Niiloa vastaan? Lumi saattaisi olla upottavaa ja nuoskaista ja Niilon raskasta hiihtää vahain pimenevässä talvi-illassa. Susilaumakin oli nähty viikko sitten kiertelemässä eläinten suojien lähistöllä. Entä jos ne vaanisivat Niiloa kotimatalla?

Hiirosen vanha isäntä kuuli emäntänsä Liisan kutsuvan häntä syömään. Kello hirsiseinäisen tuvan seinällä näytti viittä iltapäivällä. Isäntä ja emäntä söivät hiljaisuuden vallitessa. Molempien ajatukset askartelivat pojan, Niilon kotimatassa. Aterian

jälkeen isäntä toi joulukuusen tupaan ja asetteli navetan lämmössä sulaneen kuusen jalustaansa pienen pirtin nurkkaukseen ja satoi siihen langalla suuria kruunukynttilöitä. Ne sojottivat kuusen oksilla ryhdikkäinä kuin sotilaat. Olivat suuria, mutta kestäisivät kauan. Isäntä istuutui kuusen eteen lukemaan Raamattua pitäen toisessa kädessään kynttilää, jonka valossa näki tekstin hyvin. Kynttilän ympärille kiertyneet sormet olivat vielä iäkkäänäkin vahvat ja vanterat kuin pajavasaran varsi.

” Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus....”

Isännän ajatukset harhaantuivat Niiloon. Tuvan kello löi jo seitsemän lyöntiä, eikä poikaa vielä kuulunut tupaan tulevaksi. Missä hän viipyi? Niilo tuli aina kotiin täsmällisesti ilmoittamana päivänä. Ei ollut hänen tapaistaan viivyttää tuloaan iltapimeään. ” Minä valjastan Valkon ja ajan Niiloa vastaan”, sanoi isäntä emännälleen. Tämä nyökkäsi. Ei sanonut mitään mutta oli huolestuneen näköinen.

Lunta tuprutti edelleen sakeana pyrynä. Maassa oli uutta lunta puolissäreen, pehmeätä, upottavaa ja lähes nuoskaista. Valkolla oli täysi työ askeltaa eteenpäin pitkin umpeutunutta rekiuraa.

Metsässä oli lunta vähän vähemmän, mutta vain vähän. Aukealla lumi oli nietostunut. Sitä riitti paikoin Valkon jalkojen syvyydeltä. ”Onkohan Niilo lähtenytkään kirkonkylästä?” pohti isäntä mielessään. Tällaista pyryä ei ole ollut viiteenkymmeneen vuoteen. Tuskin näki eteensä, mutta hevonen osasi suunnistaa, jos isäntä ei tunnista reittiä lumipyryltä.

Suuren aukean jälkeen Valkon matka vei jälleen metsään. Nyt oltiin suunnilleen puolivälissä Hirosen ja kirkonkylän väliä. Äkkiä Valko pysähtyi ja hirnahti. Se oli kuullut jotain tarkoilla korvillaan. ”Mitä nyt, Valko? kuuletko jotain?” Valko hirnahti jälleen ja liikahti levottomasti. ”Onko se Niilo? Mene vain ääntä kohti”; sanoi isäntä luotettavalle Valkolle. Hevonen lähti uuteen suuntaan, viistosti itään päin sivuun tutulta reitiltä. Se veti rekeä suurten honkien lomasta ja oli pian noin puolen kilometrin päässä kotiuralta. Nyt vanha isäntäkin kuuli huudon. Se tuli vaimeana etuviistosta vasemmalta. Se oli Niilo! Isännän sydän sykähti. Pian hän laskeutui reestä poikansa luo, joka istui maassa puuhun nojaten.

”Luojan kiitos, sinä osasit tulla”, sanoi Niilo vaimealla äänellä. Aamulla oli kuumeinen olo, mutta halusin jouluksi kotiin ja niin lähdin hiihtämään. Voimat loppuivat ja olin kai hiihtänyt väsyneenä harhaankin.” ”Voi Niilo, poikani Niilo”, sanoi hänen isänsä. Kiitos Jumalan me Valkon kanssa löysimme sinut ajoissa. Valko kuuli äänesi ja toi minut luoksesi.” Vanha isäntä auttoi kylmissään olevan poikansa rekeen vällyjen alle.

Kotona vanhaemäntä Liisa riensi tulijoita vastaan. Kuin aavistaen mitä oli tapahtunut, hän oli valmistanut kuumaa mehua ja keittänyt höyryävää puuroa ja virittänyt tuvan takkaan räiskyvän valkean. Niilon levätessä peittojen alla tuvan auki vedettävässä sängyssä vanha isäntä ja emäntä katsoivat toisiaan takan antamassa valossa. Isäntä laittoi kätensä Liisansa käsiin ja sanoi. ”Eiköhän kiitetä Jumalaa kun Niilo on nyt turvallisesti kotona.”

Hiljennettiin. Sitten Hirosen vanha isäntä sytytti vihreän ja tuoksuvan joulukuusen kaikki kynttilät ja asettui kuusen eteen lukemaan Joulun sanomaa:

”Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. Sinä teet runsaaksi riemun,* annat suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan. Ja kaikki taistelukenttiä tallanneet saappaat, kaikki veren tahrinat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruoaksi.

Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus.”
Jesaja 9:1-6

”Niilo ja Liisa kuuntelivat hiljaa isännän lukiessa heille sanomaa Vapahtajasta, Joulun lapsesta, Jeesuksesta.

Tuvassa oli hiljaista. Vain pihkaisen puun pauke silloin tällöin ja kellon raksutus nousivat siitä esiin. Vanha isäntä nousi ja katsoi ulos pienestä ikkunasta. Pyry oli tauonnut ja taivas seljennyt. Suuri tähti loisti taivaankannen keskellä kirkkaana kuin Betlehemin tähti, joka johti itämaan tietäjät kumarPäivän saarna 25.12.2009 pe Joulupäivä

Tekstit

Psalmi 109:26

Auta minua, Herra, Jumalani! Sinä, joka olet uskollinen, pelasta minut!

Johanneksen evankeliumi 3:16

Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Elettiin Pariisissa.

Joulu oli lähellä. Pieni 4-vuotias Maria-tyttönen käveli kadulla äitinsä kanssa Pariisin katuja. Eräässä kerrostalon ikkunassa, katutasossa, oli jouluseimi jossa Jeesus-lapsi nukkui Joosef ja Maria vierellään. Heidän ympärillään oli olkia ja niiden päällä tallin eläimiä: lampaista ja lehmiä ja aasi korvat hauskasti höröllään. Olisi voinut ajatella hahmojen heräävän eloon ja lähtevän liikkeelle hetkenä minä hyvänsä. Niin aidon näköisiä ne olivat.

”Äiti, syntyikö Jeesus todella talliin? Olen kuullut pyhäkoulussa että Jeesus oli taivaan Kuningas. Kuinka hän talliin syntyi? Miksi ei kuninkaan linnkaan?” ”Niin, siinä on hyvä kysymys. Pohditaanpa sitä jäätelön kanssa”, sanoi Marian äiti. Äiti vei 4- vuotiaan Maria-tyttärensä läheiseen kahvilaan. Pian heidän edessään oli muhkeat jäätelöannokset. ”Äiti, kerrotko nyt miksi Jeesus syntyi talliin, vaikka hän oli kuninkaallista sukua?”

”Hmm...” ajatteli äiti ääneen. ”Kukahen auttaisi meitä tässä visaisessa kysymyksessä?” Silloin viereisestä pöydästä nousi ylös pitkäkaapuinen mies ja esitteli itsensä:” Olen Josef ja kotoisin Armeniasta. Olen muuttanut Ranskaan 10 vuotta sitten ja toimin täällä armenialaisen seurakunnan pappina. ”

”Ai, etkö sinä olekaan itämaan tietäjä? Luulin sinua ensin sellaiseksi, kun sinulla on tuollaiset vaatteet”, sanoi Maria hämmästyneen näköisenä. ”No Maria...” nuhteli äitinsä häntä. ”Antaa Marian olla”, nauroi Josef.” Monet ovat tulleet kysymään asustani. Nyt on vain niin että meillä päin papit pukeutuvat tällä tavalla.”

”No sitten sinä varmaan tiedät miksi Jeesus syntyi talliin eikä kuninkaan palatsiin”, sanoi Maria.

”Ehkä minä tiedän jotain asiasta, sillä tavalla kuin olen itse ymmärtänyt. ” No kerro heti”, vaati vilkas Maria-tyttönen.” Hmm...” ” sanoi pappi Josef ja raapi huomaamatta partaansa. ” Kukahan auttaisi meitä vähäsen? ”hän jatkoi.

Marian ja Josefin keskustellessa oli kahvilaan astunut nainen yllään pitkä päällystakki jonka alta näkyi sairaanhoitajattaren virkapuku. Nainen kuuli Maria-tyttönen ja pappi Joosefin keskustelun ja sanoi ystävällisesti: ” Olen Hanna Renoir ja toimin osaston hoitajana sairaalassa tässä lähellä.

Poikkesin kahville ja kuulin keskustelunne. Voin ehkä auttaa teitä jos lähdette käymään kanssani sairaalassa.”

Maria, hänen äitinsä ja pappi Josef seisoivat pian erään heikkokuntoisen potilaan sängyn luona.

Osaston hoitaja Hanna esitteli potilaan, Simonin, kanssaan tulleille vieraille. Maria kysyi nyt Simonilta: ” Miksi Jeesus-lapsi syntyi talliin vaikka oli taivaan Kuningas?”

Simonin silmät tukkivat iloisesti hänen kuullessaan lapsen välittömän ja aidon kysymyksen.

”Katsohan Maria minua. Olen jo vanha, olen köyhä. Olen toiminut koko ikäni tämän sairaalan vahtimestarina ja nyt sairastuin. Pian ehkä kuolen. Mitä ajattelet, Maria, jos Jeesus olisi syntynyt kuninkaan linnaan, olisiko minunlaisellani miehellä tai naisella ollut mitään mahdollisuutta päästä katsomaan Jeesus-lastaa?”

Maria oli hetken hiljaa ja mietti. ” Ei kai, en usko. Kuninkaan palatsiin pääsevät vain aateliset ja kuninkaalliset, hovin väki. Ja tuskin sairaana heitäkään olisi päästetty Jeesuksen lähelle”. Simon jatkoi kyselyään.

”Maria, entä työläiset tehtaassa, entä tavalliset perheen äidit ja isät ja lapset, olisiko heidät kutsuttu kuninkaan kultaiseen linnaan Jeesus-lastaa katsomaan?” ” Tuskin heitäkään”, vastasi Maria pohdittuaan asiaa, ” ” ja minä en viihtyisi sellaisessa ympäristössä. Se olisi minusta liian hieno. En kokisi kuuluvani sinne.” ” Kuulkaa, miten viisaasti Maria puhuu”, sanoi Simon kunnioittavalla äänellä Marian äidille, Josefille ja Hannalle.

”Mitä ajattelet Maria, jos Jeesus syntyisi nyt, eikä hänen vanhemmilleen olisi tilaa hotellissa, niin mihin paikkaan Joosef olisi vienyt Marian yöpymään. Silloin tallissa, missähän nyt Jeesus syntyisi?” Maria-tyttönen mietti jälleen ja sanoi sitten: ” Ehkä...minne pääsisi suojaan sateelta ja tuulelta.. ehkä johonkin varastoon tai ... autotalliin, mihin vain missä on lämpimämpää kuin ulkona..

” Niin voisi varmasti olla”, sanoi siihen Simon. ”Jeesuksen synnyinpaikka kertoo mielestäni sen että taivaan Kuningas Jeesus syntyi lähelle pienintä ja tavallisintakin ihmistä. Jeesus on koko kansan Vapahtaja.” ” Hei, arvaatko mitä isäni tekee työkseen? kysyi Maria-tyttönen äkkiä Simon - vanhukselta. ”No mitä? ”

”Hän korjaa autoja verstaassaan. Hän päästäisi varmasti Jeesuksen ja hänen vanhempansa sinne suojaan!”

Maria tyttönen ja hänen äitinsä ja pappi Josef kävelivät takaisin kadulle sairaalasta. Josef raapi jälleen partaansa ja sanoi: ” Kiitos sinulle Maria hyvästä kysymyksestäsi. Se johti minutkin löytämään uutta Joulun sanomasta.” ” Ja minut myös”, sanoi Marian äiti ja otti hellästi tämän käden omaansa.

” Ja nyt kotiin laittamaan ruokaa.”

Päivän saarna 26.12.2009 la

Tekstit

Jesaja 12:5

Laulakaa ylistystä Herralle, valtaiset ovat hänen tekonsa! Levitköön tieto niistä yli maanpiirin.

Apostolien teot 6:8

Stefanos oli täynnä armoa ja voimaa, ja hän teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskuudessa.

Jani avasi silmänsä ja katsoi vuoteensa vieressä riippuvaan seinäkalenteriin. Kyllä. Tämä oli se päivä. Tuomiopäivä. Janin mieli oli musta kuin pimein yö.

”Janii! Nouse jo! Koulun joulujuhlaan on lähdeittävä puolen tunnin kuluttua. Pue yllesi ja tule haukkaamaan jotain suuhusi ennen kuin lähdetään.”

”Ihan sama”, mutisi Jani itsekseen. ”Ihan sama.” Jani laahusti keittiöön. ”Jani, miksi riiputat päätäsi tuolla tavalla. Oletko sairas? Ikävää jos joudut petiin joululomalla.” ”Ihan sama”, ajatteli Jani ääneti. Äidin keittämä puuro tuntui takertuvan kitalakeen. Jani saattoi syödä sitä vain lusikallisen. ”No mutta Jani, eikö puuro maistu. Taidat todella olla sairastumassa. Toivottavasti se ei ole sitä sikaflunssaa”, ajatteli äiti ääneen.

Jani ähkäisi ja siirtyi eteiseen ja koetti pukeutua. Missä olivat kengät? Missä takki ja pipo ja hanskat? Janin päässä suhisi oudosti ja häntä oksetti. Hänen oli pakko mennä vessaan tyhjentämään vatsansa sen pönttöön. ”Yäääkh.” ”No voi sun. Nyt me kohta myöhästyään”, Janin äiti hössötti. ”Pitäis pienempää ääntä”, jatkoi Jani aivan hiljaista mutinaansa. Sekin tuntui kuihtuvan hänen huulilleen.

Näin raskasta päivää Janilla ei ollut ollut vielä kertaakaan eläissään. Hän havahtui siihen että hänen siskonsa Kati vaati Jania astumaan ulos autosta ja päästämään Katin pois takapenkiltä. ”Mitä, nytkö jo he olivat koululla”, ajatteli Jani hämärästi.

Janin ajatukset siirtyivät syksyn oppitunteihin ja kokeisiin. Ei milloinkaan Jani ollut saanut niin huonoja numeroita kokeista kuin menneenä syksynä. Opettajat olivat patistaneet Jania lukemaan ja olemaan aktiivinen oppitunneilla, mutta turhaan. Jotenkin Jani oli onnistunut salaamaan huonon koulumenestyksensä vanhemmiltaan lähes kokonaan valehtelemalla ja kumittamalla kotiin tullessa kokeita niin että ne näyttivät paremmilta kuin olivatkaan.

Nyt oli tulossa totuuden karvas hetki, jota Jani odotti kauhulla. Kauhulla hän ajatteli ennen kaikkea isäänsä, joka oli arvostellut murhaavasti Janin edellistä todistusta ja sanonut sen olevan jostain syvältä.

Janin isä oli ankara ja vaativa, niin vaativa että Jani oli alkanut pelätä isäänsä kauheasti. Jani pelkäsi isän arvostelua ja tuomiota ja kahta enemmän kun hän tiesi valheittensa pian paljastuvan. Pelko tuomitukseksi tulemisesta oli saanut Janin valehtelemaan koulumenestyksestään. Ettei isä haukkuisi häntä taas koko syksyä. Nyt oli tullut maksun hetki. Tuomiopäivä.

Todistukset jaettiin ja oppilaat astuivat luokkahuoneista vaatenaulakoille vanhempiensa luo. Jani ei tohtinut katsoa isäänsä ojentaessaan tälle todistuksen syksyn koulumenestyksestä. Janin kasvot olivat harmaat kauhusta ja hänen silmänsä nykivät hermostuneena. Tuskan kyyneleet alkoivat valua hänen silmistään.

Jani oli epätoivoinen, epätoivoinen. Miten hän oli halunnutkaan saada hyvän todistuksen, mutta koulunkäynti ei vain ollut sujunut, ei kerta kaikkiaan. Koko syksyn Janin oli ollut aina entistä vaikeampi keskittyä lukemiseen. Asiat eivät vain tarttuneet hänen mieleensä. Hiljainen pakokauhu oli hiipinyt vähitellen Janin sisimpään ja iltaisin uni oli kaikonnut. Jani oli tullut aina vain väsyneemmäksi ja ahdistuneemmaksi. Nyt hän oli lopussa. Lopussa. Todistuksen keskiarvo oli 5,2.

Jani ajatteli tuota numeroa sydän täynnä häpeää ja mustaakin mustempaa ahdistusta. Hänestä ei ollut mihinkään. Hän oli täysi nolla, aivan niin kuin isä oli harmistuneena sanonut.

Jani ei muistanut miten ja milloin perhe oli astunut autoon eikä sitä kun he olivat tulleet kotiin ja istuutuneet sohvalle hiljaisuuden vallitessa. Jani piti päätään kallellaan kuin tulevaa iskua väistääkseen. Pian se alkaisi. Huuto ja mekastus Janin valehtelusta ja olemattomasta koulumenestyksestä. Jani tunsu miten hänen kätensä hikoilivat kylmää hikeä. Koko poika alkoi hiljaa vapista.

”Jani”. Jani havahtui isänsä ääneen ja hämmästyti. Janin yllätykseksi isän ääni ei ollutkaan kireä ja vihainen niin kuin niin monta kertaa aikaisemmin. ”Jani. ” Jani kohotti varovasti katsettaan isän kasvoja kohti. Isän kasvot eivät ilmentäneetkään kiivasta kiukkua eivätkä pettynyttä syytöstä. Isän kasvoilla oli ihmeellinen ja outo, uusi ilme, jota Jani ei muistanut koskaan nähneensä.

Jani nosti katsettaan varovasti ylemmäs kunnes se kohtasi hänen isänsä katseen. Isän silmissä näkyi ... lämpöä ja kyyneleitä. Janin suu loksautti hänen huomaamattaan auki ja hän jäi tuijottamaan isäänsä perin juurin hämmästyneenä. Perin juurin.

”Jani”, lausui Janin isä jälleen tuolla uudella äänellä, josta huokui Jania kohti lämpö ja huolenpito. ” Voi sinä rakas poikani Jani. Miten väärin minä olenkaan sinua kohdellut ja arvioinut. ” Jani kuunteli näitä ihmeellisiä sanoja, joita hän oli sydämessään kaivannut niin kauan. Voiko tuo mies todella olla hänen isänsä, joka oli aina ennen, niin kauan kuin Jani muisti, yleensä moittinut poikaansa ja vaatinut tältä vaatimalla hyviä suorituksia kotona ja koulussa? Kiitosta ei ollut tullut juuri koskaan, Haukkuja sitäkin enemmän.

” Jani, miten minä aloittaisin. Aivan ensin minä haluan pyytää sinulta anteeksi sydämeni kovuutta ja ymmärtämättömyyttä, josta olet saanut kärsiä kaikki nämä vuodet. Olen ollut kova ja itse lapsena kovaksi kasvatettu. Saakoot omat vanhempani anteeksi oman kovuutensa minua kohtaan Jeesuksen tähden. Niin Jani, olen kohdannut hänet, ja Jeesus on avannut silmäni näkemään niin monia asioita uudella tavalla.

Opettajasi otti yhteyttä meihin vanhempiisi kuukausi sitten. Ennen kaikkea opettaja kertoi huolestuneensa sinusta kun oli nähnyt väsymyksesi ja ahdistuksesi. Samalla meille kävi ilmi sinun

huono koulumenestyksesi ja ymmärsimme sinun muuttaneen koepapereita ennen kuin toit ne kotiin allekirjoitettavaksi.

Se mitä opettaja kertoi, sai minut pysähtymään. Muistin äkkiä sen minkä olin koettanut aktiivisesti unohtaa: omat oppimisvaikeuteni koulussa ja ankarat vanhempani. Ne vuodet olivat todella kauheita minulle.

Nyt ymmärsin kohdelleeni sinua juuri niin kuin minua kohdeltiin lapsena. Tajutessani sen ahdistuin, todella ahdistuin. Oli aivan kuin puukko olisi isketty sydämeeni. Kyselin opettajalta onko mitään mahdollisuutta uuteen alkuun suhteessa sinuun Jani, ja koko perheeseeni. Opettaja kertoi minulle nyt uskovansa itse siihen että Jeesus on elävä Vapahtaja, joka rakastaa heikkoa syntistä ja voi tehdä ihmeitä, antaa anteeksi ja antaa elämään uuden alun.

Opettaja kehotti minua kääntymään Vapahtajan puoleen. Pyysin häntä rukoilemaan siinä paikassa puolestani. Hän teki niin ja huomasin rukouksen päätyttyä oloni helpottaneen suunnattomasti. Olin saanut anteeksi ja uskon siihen että vielä on mahdollisuus parempaan minun ja sinun ja minun ja koko perheen kesken.

Jani oli kuunnellut isänsä sanoja tuskin uskoen kuulemaansa. Nyt isä kuitenkin jatkoi ja pyysi anteeksi koko perheeltään ja pyysi heitä kaikkia yhtymään rukoukseen että hän Jeesuksen armon kautta osaisi olla tästä lähtien sellainen perheen pää joka tukee poikaansa ja koko perhettä.

Sitten Janin isä nousi sohvalta, tuli poikansa Janin luo, halasi tätä ja sanoi tälle: ” Jani, muista tämä, sinä olet minulle aina yhtä rakas ja tärkeä aivan riippumatta siitä millaisia arvosanoja saat koulussa. Ja aivan varmasti sinä löydät sopivan ammatin ja työn tultuasi aikuiseksi. Löysinhän minäkin vaikka todistukseni keskiarvo sinun iässäsi oli 5,5. ”

Nyt Janin leuka loksautti, jos mahdollista, auki vielä enemmän kuin äsken. Hän tuijotti isäänsä pitkään sekava ilme kasvoillaan. Ja hän kun oli aina luullut isänsä olleen koulussa huippuoppilas!

Päivän saarna 27.12.2009 su

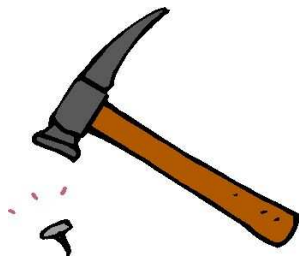
Tekstit

Esra 9:13

Sinä, Jumalamme, olet rangaissut meitä vähemmän kuin olisimme ansainneet.

Johanneksen evankeliumi 11:27

" Uskon, Herra", Martta vastasi, "minä uskon, että sinä olet Messias, Jumalan Poika, jonka oli määrä tulla maailmaan."

Clint vaimoineen oli tekemässä taloonsa remonttia. Siinä lyötiin naula poikineen kattoon ja seiniin. Käytössä olivat vanhanaikaiset käsityökalut, vasarat. Välillä piti käyttää ruuvitalttaa ja käsisahaa ja mittaa ja muita käsikäyttöisiä työkaluja.

Heidän rakennuksellaan soi ajankuluksi nettiradio Old Christian Radio. Lähinnä juuri se asema Clintin vaimon Lizan toivomuksesta, sillä hänen hyvä ystävänsä Ann Halley oli töissä kyseisellä asemalla. Clintille olisi kelvannut countymusiikki mutta mutta näin joulun läheisyydessä menettelivät vanhat joululaulutkin.

Ehkä Clint aavisteli, mutta ei voinut olla aivan varma, että hänen vaimonsa hiljaa rukoili ja toivoi miehensä löytävän radioaseman kautta elävän uskon Jeesukseen Kristukseen.

Remontti eteni hyvää vauhtia ja he saivat kotinsa järjestykseen juuri jouluksi. Kun Clint iloisena totesi asian vaimolleen jälleen kerran, tämä vastasi : ” Niin, kiitos peukalon.” ” Mitä sanoit? Peukalon? ” ” Niin, kiitos peukalon. Se on niin sopivassa kohdassa kämmentä. Sen avulla on helppo tarttua muiden sormien kanssa työkaluihin ja kaikkiin tavaroihin”, nauroi Liza. ” Ja hmm..” vastasi Clint ja katsoi äimistyneenä peukaloaan.

Mikä siinä nyt oli, kun peukalo alkoi askarruttaa Clintiä. Yhä uudestaan hän vilkaisi vasemman kätensä peukaloon tarttuessaan työkaluihin, tai ruuvatessaan tai asetellessaan naulaa sopivaan kulmaan seinää vasten oikealla kädellään, iskeäkseen sen kantaan vasemman käden kannattelemalla vasaralla.

Ihmeen sopivalla kohdalla peukalo kyllä oli. Se Clintin täytyi myöntää itselleen. Ja ilman peukaloa niin moni asia kävisi vaikeaksi. Ei voisi ottaa kunnon otetta vasarasta, sahasta eikä naulasta, eikä kynästä... Viisas tuo evoluutio... aivan kuin se olisi etukäteen tiennyt Clintin ja monen muun tarvitsevan sitä vähän joka kohdassa kodinkin askareissa.

Nettiradiosta kuului kaikuvan laulu: ” What A Friend We Have In Jesus.” ” Niin, vaikeaa olisi Mariankin ollut kapaloida Jeesus-lasta ilman peukaloa ja mahdotonta neuloa hänelle vaatteita ja korjata vanhoja”, ajatteli Clint mielessään kuunnellessaan tuttua joululaulua.

Clint oli ihmeissään ajatustensa äkillisestä suunnanmuutoksesta. Vielä puoli tuntia sitten hän oli suunnitellut mielessään pihan viimeistelyä ensi kesänä ja nyt viimeisenä remonttityönä muurattavaa takkaa. Muurari tarttuisi muurauskauhaan ja ottaisi peukalonsa ja muiden sormiensa väliin tulitiilen kerrallaan... Taas tuo peukalo! Merkillistä! ”

Illalla, Clintin ja vaimonsa Lizan syödessä päivällistä, Clint kertoi tälle merkillisistä ajatuksistaan. ” Minä olen myös pohtinut peukalon merkitystä, jo kauan sitten ja nyt se vain tuli mieleeni”, sanoi Liza Clintille. ” Ja olen miettinyt sitäkin miten me opimme osumaan vasaralla pieneen naulan kantaan ja sitä miten pysymme tasapainossa eri tilanteissa remonttia tehdessä. Olen ihmeissäni joskus sitäkin, miten tarkasti sinä osaat arvioida pelkällä katseellasi, onko seinän rakenteeseen iskettävä puu tarkasti kohtisuorassa asennossa.

”Ajatteletko että kaiken takana on suunnitelma, että jokin olisi suunnitellut ihmisen?” kysyi Clint vaimoltaan. ” Tarkoitin”, vastasi Liza, aivan niin kuin radiossa juuri lauletaan: ” All The Way My Savior Leads Me.”

”Minun mielestäni Jumala ei vain luonut kaikkea, vaan johdattaa meitä joka hetki, kun luotamme häneen. Muistatko kun rukoilimme itsellemme sopivaa kotia? Minusta tämä on juuri sellainen. ”

Clint ei voinut väittää vastaan. Hänkin oli pitänyt heidän syksyllä ostamastaan talosta alusta pitäen ja tuo kokemus oli vain vahvistunut heidän muutettuaan siihen. Ja nyt, remontti oli sujunut hyvin ja ” kiitos peukalon” se olisi pian valmis. ” Peukalon”, taas tuo merkillinen ajatus hupsahti Clintin päähän.

Radiosta kaikui juuri silloin: ” When The Savior Reached Down For Me.” “ Niin, Pelastaja tuli alas taivaasta juuri minuakin varten kääntääkseen ajatukseni hänen puoleensa”, huomasi Clint ihmeekseen ajattelevansa. Eikä Clint voinut väittää vastaan, kun hän katseli peukaloitaan, yhä suuren hämmästyksen vallassa.

Päivän saarna 28.12.2009 ma

Tekstit

5.Mooseksen kirja 23:6

Herra, teidän Jumalanne, muutti kirouksen siunaukseksi, koska hän rakastaa teitä.

Gal.2:21

Minä en tee tyhjäksi Jumalan armoa.

Se että lapsi kastetaan pienenä Jeesuksen omaksi, on alku Pyhän Hengen työlle hänen elämässään. Kaste Jeesuksen nimeen ei ole mitätön tapahtuma vauvalle. Täyteen kukoistukseen kasteen merkitys puhkeaa kuitenkin vasta silloin, kun vanhemmat ja kummit täyttävät velvollisuutensa kristittyinä.

Silloin kun he, jotka uskovat kastettavan vauvan puolesta, rukoilevat aktiivisesti hänen puolestaan ja kertovat hänelle Jeesuksesta ja hänen seuraamisestaan, sekä pyrkivät itse

elämään uskoaan Jumalaan ja Jeesukseen todeksi. Näin lapsi oppii siitä mitä merkitsee itse uskoa Jeesukseen ja seurata häntä käytännön elämässä.

Näin kastettu saa parhaat eväät omaa elämäänsä varten. Uskovassa suvussa asuu Jumalan siunaus.

Lapsi kasvaessaan kohti aikuisuutta saattaa kyseenalaistaa vanhemmiltaan saamansa kristillisen kasvatuksen. Lapsena kastettu ja uskomaan kasvatettu on tuossa tilanteessa kuitenkin paremmassa asemassa kuin sellainen joka on saanut kotonaan esimerkiksi jumalankielteisen kasvatuksen.

Pohjimmainen kirous, saatanan valta ihmisen elämässä kukistuu silloin, kun hänet kastetaan ja kun hän ottaa vastaan Jeesuksen Kristuksen omaksi henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen. Se, että tämä voi tapahtua, on Jumalan armoa. Se, että lapsia kastetaan Jeesuksen omaksi, on armoa.

Jumalan teko on sekin, kun lapsen usko muuttuu aikuistuvassa nuorena henkilökohtaiseksi, itse vapaasta tahdosta hyväksytyksi ja valituksi uskoksi Jeesukseen Kristukseen omana Vapahtajanaan. Elävän Jumala-suhteen syntyminen on aina yksin Jumalan teko.

Kiinnostus Jeesusta kohtaan ei synny itsestään, vaan se on aina Pyhän Hengen toiminnan tulosta. Vain silloin kun Jeesuksen Pyhä Henki lähestyy ihmistä ja tekee hänessä työtään, herää tässä ihmisessä halu kysellä ja etsiä Jeesusta. Myös esirukouksella on tässä suuri merkitys. On sanottu että rukous liikuttaa sitä kättä joka liikuttaa koko maailmaa.

On olemassa myös sellainen asia kuin suvun kirous. Se voi tulla esimerkiksi esivanhempien tekemien syntien seurauksena suvun vaivaksi. Jeesuksella Kristuksella on kuitenkin valta ja voima katkaista tällainen kirous. Silti katkaisematon suvun kirous voi vaikuttaa ihmisen elämässä vielä hänen tultuaan uskoon, ikään kuin kahliten hänen elämäänsä.

Siksi on tärkeää rukoilla Kristusta siunaamaan koko suku. Kaikki sen sukupolvet taaksepäin ja rukoilla Jeesukselta suvun kirouksen katkeamista omassa elämässä ja koko suvun elämässä, jos on olemassa aavistus sellaisen kirouksen olemassaolosta. Jeesus murtaa ja katkaisee mielellään tällaiset kahleet. Siunaamiseen kuuluu suvun syntien tunnustaminen Kristukselle suvun puolesta ja anteeksiannon rukoileminen niistä Jeesukselta.

Jeesuksen omaksi tullut kuuluu yksin Kristukselle ja on vapaa kaikesta kirouksesta. Jeesus näyttää lapselleen vähitellen tien vapautukseen myös kaikesta aikaisemmilta sukupolvilta mahdollisesti saaduista taakoista. Pelastus on alku kaikelle Kristuksen työlle ihmisessä.

Jeesus tahtoo ja voi vapauttaa suvut menneitten pahojen tekojen ja väärin elämäntapojen niihin tuomasta kirouksesta ja kaikesta pahasta. Meidän tehtävämme on pyytää Jeesusta toimimaan. Ja hän tulee ja toimii seurakunnassaan.

Päivän saarna 29.12.2009 ti

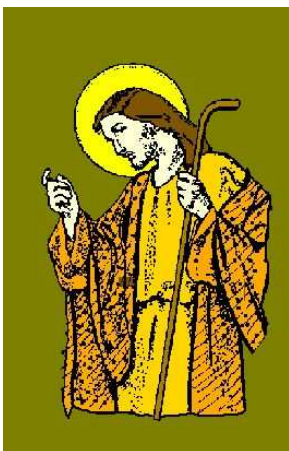
Tekstit

Psalmi 33:9

Mitä hän sanoi, se tapahtui, mitä hän käski, se pysyi.

Johanneksen evankeliumi 9:7

Jeesus sanoi sokealle: "Mene Siloan altaalle ja peseydy." -- Altaan nimi merkitsee: lähetetty. -- Mies meni, peseytyi ja palasi näkevänä.

Sokeana syntynyt mies oli elänyt vammaisena vuosikymmeniä. Jeesus kohtasi hänet ja teki hänet terveeksi.

Siitä seurasi että parantunutta miestä kuulusteltiin juutalaisten uskonoppineiden toimesta. Heissä ei näkynyt iloa miehen tulemisesta terveeksi. Sen sijaan syytettiin Jeesusta, parantajaa, sapatin rikkojaksi ja miestä tämän opetuslapsiksi.

Kuulustelu päättyi siihen että uskonoppineet ajoivat miehen ulos. Heille ilmeinen suuri ihme ei kertonut Jeesuksen olevan Jumalan Poika. Sen sijaan parannettu löysi Jeesuksessa Messiaan, Jumalan Pojan.

Yhden ihmisen Jeesuksen kohtaaminen vakuuttaa hänen jumaluudestaan, toinen vastustaa tätä, vaikka näkee Jeesuksen toimivan jonkun elämässä. Miksi vastustaa?

Jeesusta vastaan hyökänneistä uskonoppineista sanotaan Raamatussa, että he luovuttivat Jeesuksen lopulta ristiinnaulittavaksi, koska kadehtivat häntä. Syynä Jeesuksen vastustamiseen oli heillä siis katumaton ja tunnustamaton synti.

Tämä kaava on totta tänäänkin. Katumattomuus ja syntien tunnustamattomuus ja hylkäämättömyys tekee ihmisistä seurakunnan sisälläkin toistensa hylkijöitä ja jopa vihamiehiä. Silloin jäädään vaille siunausta ja kovetutaan sisäisesti, vaikka päälle päin kaikki näyttäisi olevan kunnossa ja kiiltävää.

Siksi on suurta, suurta armoa, että Jeesus toimii seurakunnan sisällä ja johtaa lampaansa tekemään parannuksen synneistään ja niin pääsemään jälleen aidosti lähelle toisiaan ja Vapahtajaansa. Tätä suloista armon virtaa me saamme rukoilla seurakunttiimme, ja sekin on silkkaa, puhdasta armoa.

Päivän saarna 30.12.2009 ke

Tekstit

Hesekiel 18:25

Te sanotte: 'Herra ei tee oikein.' Kuulkaa, israelilaiset! Kenen ajatus kulkee väärää tietä -- minunko? Ei, vaan teidän!

Matteuksen evankeliumi 20:15

Kai minä saan omallani tehdä mitä haluan? Katsotko sinä karsaasti sitä, että minä olen hyvä?

Onneksi Jumala on pelkästään hyvä! Hän tahtoo aina pelkästään meidän parastamme! Myös silloin kun hän nuhtelee meitä! Hän tahtoo johdattaa meitä tasaista tietä itsensä tähden! Hän on uskollinen lupauksissaan!

Jeesus ei milloinkaan vahingoita meitä. Synnistä, joka tuottaa kantajalleen aina lopulta tuskaa, kovuutta ja ahdistusta, Jeesus tahtoo vapauttaa ja varjella meidät!

Jeesus on sama kaikille. Hän ei katso henkilöön, ei tämän taustaan, ei olemukseen. Jokainen, joka tulee Jeesuksen luo ja huutaa häntä avukseen, pelastuu. Jeesus pelastaa, tyhjyydestä, tarkoituksettomuudesta, yksinäisyydestä, hylätyksi tulemisesta, elämän harhapoluista, kuolemasta ja

iankaikkisesta kadotuksesta.

Päivän saarna 31.12.2009 to

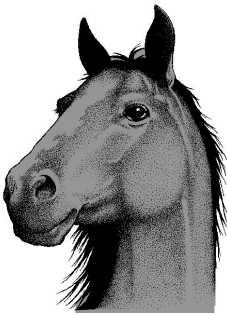
Tekstit

Psalmi 5:12

Iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat,

Johanneksen evankeliumi 20:29

Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.

Kallella oli ystävä nimeltä Tauno. He olivat tutut jo lapsuudesta. Kalle asui Linjurinkadun kerrostaloissa, Tauno myös. Poikasena he liikkuivat lähes aina yhdessä touhuten milloin mitäkin. Kerran Kalle tuli höyryten Taunon luo koulun jälkeen ja sanoi: ” Kuule, ootko tiennyt että armeija tarvitsee ulkoiluttajia kuormahevosilleen?” ” En, mitä sitten?” kysyi Tauno huuli pyöreänä nähdessään Kallen innon. ” Mennään kysymään päästäiskö mekin ratsastamaan?”

Oli sota-aika, ja jokaista tarvittiin johonkin työhön. Eikä siihen aikaan pidetty muutenkaan kummallisena näkynä poikia hevosen selässä. Hevosta opittiin ohjastamaan ja valjastamaan maataloustöihin jo pikkupoikana

Pian kaksi poikaviikaria oli hevosen selässä matkalla Savontietä Kuopioon päin. Kalle oli ohjaksissa ja Tauno istui takana. Mentiin ilman satulaa ja välillä kovaakin kyytiä hevosen lähtiessä laukkaan. Silloin mentiin niin että tuuli suhisi poikien korvissa. Sehän oli pojista ylihauskaa, vaikka joskus toinen moksahikin hevosen selästä maahan.

Vuodet vierivät ja Kalle ja Tauno tulivat ikään jolloin muisteltiin menneitä. Aikanaan he olivat puhelleet keskenään myös vakaumukseen liittyvistä asioista, mutta siitä oli jo kauan. He olivat päätyneet sanoitta solmittuun sopimukseen toisen vakaumuksen kunnioittamisesta. Tauno oli ateisti ja Kalle oli tunnustava kristitty.

Ikä toi ikälisänsä ja kävi niin että Kalle sairastui vakavasti. Tauno lähti tapaamaan ystäväänsä sairaalaan. Astuessaan Kallen potilashuoneeseen Tauno näki jotain mikä järkytti häntä perusteellisesti. Kallen sängyn päädyssä seiso i mies kuin hiljaisessa vartiossa kasvot Kallea kohti. Mies oli niin kookas että hänen päänsä läpäisi osittain huoneen katon.

Tauno näki miehen aivan selvästi. Mies ei ollut haamu tai hallusinaatio. Miehen asu oli kuin suoraan Raamatusta. Hänen yllään oli viitan kaltainen, vaalea, lanteilta vyötetty vaate. Miehen olemus ja koko näkymä kertoi, ettei hän ollut tästä maailmasta. Hänen täytyi olla enkeli. Tauno katseli kuolevan miehen sängyn päädyssä vartiossa hiljaa seisovaa ryhdikästä miestä vielä hetken.

Tauno ei voinut puhua mitään. Hän kääntyi ja poistui kotiinsa. Taunossa alkoi sisäinen prosessi, jonka seurauksena hän luopui ateismistaan ja hänestä tuli Jeesukseen omana Vapahtajanaan uskova mies.

Lukiessaan Raamattua Tauno löysi kohdan jossa Jeesus sanoo: ” Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe. ” ” Niin, minä olin kuin epäilevä Tuomas, jolle Jeesus osoitti nuo sanansa”, ajatteli Tauno itsekseen. ” Vasta kun näin taivaallisen todellisuuden omin silmin, minä uskoin. Oi tätä Jumalan ihmeellistä hyvyyttä, että hän suostui osoittamaan minulle, entiselle jumalankieltäjälle, että hän on totisinta totta. ”

Tauno ajatteli kiitollisena myös ystäväänsä Kallea, joka oli varmasti vuosikymmeniä rukoillut ystävänsä pelastumisen puolesta.